

Становище

относно дисертационен труд за придобиване на научна степен „доктор на науките“

в област на висше образование: 3 „Социални, стопански и правни науки“,
профессионално направление: „3.7. „Администрация и управление“

Изготвил становището: Проф. д-р Ванче Бойков

Автор на дисертационния труд: Проф. д-р Борислав Борисов

Тема на дисертационния труд: Оценка на административния капацитет на държавната администрация

Основание: Заповед № 153 от 22 февруари 2018 г. на ректора на Стопанска академия „Д. А. Ценов“

I. Общо представяне на дисертационния труд

Дисертационният труд на тема „Оценка на административния капацитет на държавната администрация“ е в обем от 385 страници, в т.ч. 251 страници основен текст и 134 страници приложения. В основния текст са включени 50 таблици и 54 фигури. В списъка с използвана литература са посочени 120 източника, от които 65 на кирилица и 55 на латиница. Дисертацията съдържа увод, четири глави, заключение, библиография, приложения, списък на таблиците и списък на фигурите. При написването на дисертационния труд са спазени задължителните изисквания за оформяне на отделните части.

Дисертацията се отличава със задълбоченост на извършените проучвания, вникване в същността на изследваните проблеми, обективен анализ и обосновани изводи. Авторът демонстрира много добро познаване на основната литература и добрите практики в съответната област, умения за конструиране и прилагане на изследователски модели, за научни обобщения и изводи.

Изследователската логика на дисертацията е добре изградена. В структурно отношение отделните части са много добре балансираны и подредени в логическа последователност.

II. Препечатка на формата и съдържанието на дисертационния труд

Актуалността на дисертационния труд се обуславя от необходимостта от повишаване на административния капацитет на държавната администрация за

предоставяне на добро управление. Не случайно значителна част от разработените стратегически и програмни документи през последните 10-20 години както в България, така и в другите европейски страни имат за цел модернизация на администрацията, повишаване на нейния административен капацитет и осигуряване на добро управление. Република Сърбия също не прави изключение в това отношение и развива своя административен капацитет, който да спомогне за успешни преговори за присъединяването на страната към Европейския съюз.

Авторът показва високо ниво на познаване както на научните разработки по темата, така и на нормативните документи в тази област. Изяснени са теоретични аспекти на проблема, в т.ч. използваните понятия „modернизация на администрацията“, „административен капацитет“, „добро управление“, „развитие на държавното управление“, извършен е ретроспективен преглед на теориите за публичния мениджмънт, представени са актуални концепции за модерната администрация, които са намерили отражение в разработваните стратегически документи за развитие на държавната администрация. Изяснена е необходимостта от разработването на интегрален показател, който да се използва за оценка на административния капацитет на държавната администрация.

В дисертацията са използвани и представени редица изследователски методи, като авторът акцентира върху тяхното приложение при изследване на административния капацитет. Направен е обоснован извод, че някои от тези методи се прилагат ограничено в редица стратегически разработки, което намалява научния им потенциал.

Респектиращо по своя обем и обхват е извършеното социологическо проучване, данните от което са използвани за задълбочен анализ на административния капацитет на държавната администрация в Република България. На базата на анализа не само са направени изводи за равнището на административния капацитет на отделните държавни структури, но е изчислен и обобщаващ индекс, който дава представа за общото ниво на капацитета и възможност за ежегодното му проследяване, с цел да се установят тенденциите в неговото развитие.

Въпреки, че след всяка една от четирите глави на дисертацията са направени изводи, в заключението в синтезиран вид отново са представени основните изводи и заключения от изследването и се обосновава постигането на целта и изпълнението на поставените задачи.

Авторефератът е в обем от 62 страници, в т.ч. справка за приносите и списък на публикациите, свързани с темата на дисертацията. Той е правилно структуриран и отразява вярно и точно съдържанието и основните моменти от дисертационния труд.

Списъкът с публикации е впечатляващ, като се има предвид, че съдържа 14 учебници, 7 монографии, 6 студии, 10 статии, 27 доклада, 5 научно-популярни публикации и цели 87 публикации по научни проекти и разработки, възложени от държавната администрация. С една част от тях съм запознат лично и смяtam, че те говорят за високото ниво на компетентност на автора по отношение състоянието и проблемите на държавната администрация.

III.Научни и научно-приложни приноси на дисертационния труд

Приносите, изведени в резултат на направеното изследване, са с научен и научно-приложен характер. Те са ясно формулирани и правилно отразяват постиженията в дисертационния труд. Потвърждавам наличието в дисертационния труд на следните научни и научно-приложни приноси:

1. Направен е обстоен преглед на основните концепции за модернизация на държавната администрация. Аргументирана е синергията между понятията „административен капацитет“ и „добро управление“ като причина и следствие, предпоставка и проявление на усилията за модернизиране на държавната администрация.
2. Направен е критичен преглед на основни стратегически методи за анализ, аргументирано е тяхното прилагане и е демонстрирано прилагането на методите за анализ на административния капацитет.
3. Представени са основни методи за оценка на административния капацитет на организацията от изпълнителната власт, като са разкрити техните възможности и ограничения.
4. Проведено е емпирично изследване на административния капацитет сред 80 организации на държавната администрация и 191 респондента, представители на всички основни групи на централната и териториалната администрация. Изчислени са средните оценки на административния капацитет и коефициентите на неопределеност. Анализирани са връзките и зависимостите между компонентите на административния капацитет.
5. Конструиран е модел за изчисляване на Индекс на административния капацитет, позволяващ проследяване на организационния и общосистемния напредък по отношение на развитието на административния капацитет, както и на

постигнатия напредък по отношение на отделните компоненти на административния капацитет.

6. Предложена е процедура за ежегодно определяне на Индекса на административния капацитет на държавната администрация.

Предложението дисертационен труд съдържа значими нови идеи, които ще допринесат за развитието на науката в изследваната област.

IV. Обобщена оценка на дисертационния труд и заключение

В заключение може да се каже, че дисертацията е цялостно, задълбочено и добросъвестно научно изследване в актуална и значима научна област, съдържа съществени научни и научно-приложни приноси в областта на управлението на бизнеса.

Авторът познава отлично основната литература и добрите практики в съответната област, ясно формулира изследователските проблеми, анализира, систематизира и критично осмисля различните теории и концепции, конструира изследователски апарат и провежда научно изследване, прави аргументирани изводи и обосновава предложения за подобреие на административния капацитет на държавната администрация в Република България.

Считам, че дисертацията съответства на изискванията на Закона за развитие на административния състав в Република България, поради което с пълна убеденост препоръчам на научното жури да гласува за присъждането на проф. д-р Борислав Димитров Борисов на научната степен “доктор на науките”.

Дата:

Изготвил становището:

(Проф. д-р Ванче Бойков)